



Subota, 24. svibnja 2025.
Mala dvorana u 19 sati

TRIO ELOGIO

LISINSKI DA CAMERA

U NARODNOM STILU

TRIO ELOGIO

Petrit Çeku, gitara

Pedro Ribeiro Rodrigues, gitara

Tomislav Vukšić, gitara

Gošća: **Monika Leskovar**, violončelo

Béla Bartók

**Tri mađarske pjesme iz Csíka, Sz. 35a,
BB 45b**

(obrada: Petrit Çeku)

Rubato

L'istesso tempo

Poco vivo

John William Duarte

**Varijacije na švedsku narodnu pjesmu,
op. 84**

Theme

I. Ritmico e preciso

II. Sereno e sostenuto

III. Leggiero e con moto

IV. Tempo giusto ma poco mesto

V. Con spirito

VI. Finale (Maestoso)

Robert Schumann

Pet pjesama u narodnom stilu, op. 102

(obrada: Petrit Çeku)

Vanitas vanitatum

Langsam

Nicht schnell, mit viel Ton zu spielen

Nicht zu rasch

Stark und markiert

Frano Matušić

Tri hrvatske narodne

Moderato

Largo

Allegro – Izašla je zelena haranča

Rafet Rudi

Tri albanske narodne

Allegro vivace

*A s'aman trandafili çelës (Na nebu cvjeta
ruža)*

Këngë labe (Lapska pjesma)

Manuel de Falla

Popularna španjolska suita

(obrada: Darko Petrinjak)

El paño moruno

Asturiana

Jota

Nana

Canción

Polo



Fotografija: Matej Grčić

TRIO ELOGIO

TRIO ELOGIO osnovala su 2009. godine trojica gitarista školovanih u razredu Darka Petrinjaka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu: Petrit Čeku, Pedro Ribeiro Rodrigues i Tomislav Vukšić. Iako su proizašli iz jedinstvene tzv. zagrebačke gitarske škole, ovi glazbenici nose bogatstvo raznolikosti porijekla i kulturnih identiteta sredina iz kojih potječu i koje su ih oblikovale, ističući svoju umjetničku i kulturnu raznolikost.

Posebnu pozornost u kreiranju koncertnoga repertoara posvećuju opusima hrvatskih skladatelja, uvažavajući istovremeno i povijesni aspekt velikih orkestralnih skladbi, udružujući ih u svojim programima sa suvremenim djelima. Trio Elogio ustrajno ulaže u očuvanje hrvatske kulturne baštine; jedan od njihovih doprinosa na tome području bio je donatorski koncert za obnovu Palače Gvozdanović u organizaciji Muzeja za umjetnost i obrt te Hrvatske radiotelevizije.

Nastupali su na važnim međunarodnim festivalima, kao što su Grachtenfestival, Wonderfeel (Nizozemska), Festival Internacional de Música de Marvão, Cisternmúsica (Portugal), Kyburgiade (Švicarska) i Alpenarte (Austrija) te na glazbenim festivalima i ciklusima diljem Hrvatske, kao što su Zagreb Kom, Dubrovačke ljetne igre, Glazbene večeri u Sv. Donatu, Samoborska glazbena jesen, Osorske glazbene večeri i Glazbena tribina u Osijeku. Trio Elogio nastupao je u uglednim koncertnim dvoranama, poput Het Concertgebouw (Amsterdam, Nizozemska), Angelika Kauffmann Saal (Schwarzenberg, Austrija) i Tiroler Festspiele (Erl, Austrija).

Trio je ostvario uspješne suradnje s istaknutim glazbenicima, među kojima su Santiago Cañon Valencia, Sara Ferrandez, Gili Schwarzman, Ivana Kuljerić Bilić, Filip Merčep, Ivana Srbljan i Sebastian Manz. Interpretacijski potencijal i umjetničku vrijednost Trija Elogio prepoznali su suvremeni skladatelji Krešimir Seletković, Rafet Rudi i Hugo Vasco Reis, posvetivši im svoje skladbe.

Album prvijenac, *Mozart / Ruždjak / Dvořák*, izdan je 2019. godine pod etiketom BuntArta. Drugo diskografsko izdanje Trija Elogio, *Quasi ritorno*, sadrži originalna djela napisana za gitarski trio u proteklih deset godina, a objavila ga je izdavačka kuća *Cantus* te je bio nominiran za glazbenu nagradu *Porin* u tri kategorije: za najbolji album klasične glazbe, za najbolju produkciju albuma klasične glazbe, a nagradu je osvojio za najbolju skladbu klasične glazbe: *Acumal*, za gitarski trio skladatelja Brune Vlaheka, koju je Trio izveo na prvome koncertu prve sezone ciklusa *Lisinski da camera*.

Trio Elogio dobitnik je Nagrade *Milka Trnina* Hrvatskog društva glazbenih umjetnika, za najbolje glazbeno postignuće u 2022. godini, a dijelom su zajednice zagrebačke gitarske škole (predvođene Darkom Petrinjakom) kojoj je Hrvatsko društvo skladatelja početkom svibnja odlučilo dodijeliti Nagradu *Vatroslav Lisinski* za 2024. godinu, za doprinosa hrvatskom glazbenom stvaralaštvu.



Fotografije: Matej Grgić

MONIKA LESKOVAR

Violončelistica **Monika Leskovaar** (1981.) skrenula je na sebe pozornost javnosti 1995. godine, kad je u četrnaestoj godini postala najmlađom pobjednicom Međunarodnoga natjecanja *Čajkovski* u Japanu. Najprije polaznica Glazbenog učilišta *Elly Bašić* u Zagrebu, kod Dobrile Berković Magdalenić, zatim studentica Valtera Dešpalja, diplomirala je i završila poslijediplomski studij na Muzičkoj akademiji *Hanns Eisler* u Berlinu, u razredu Davida Geringasa, gdje je 2006. preuzela mjesto njegove asistentice.

Usavršavala se na majstorskim tečajevima Mstislava Rostropoviča i Bernarda Greenhousea. Pobjednica je mnogih međunarodnih natjecanja, kao što su *ARD* u Münchenu (2001.), *Mstislav Rostropovič* u Parizu, *Roberto Caruana* u Milanu (1999.) te *Adam* na Novom Zelandu (2003.). Bila je prva hrvatska predstavница Eurovizijskog natjecanja za mlade glazbenike koja je ušla u finale, nastupivši u Beču 1998. godine. Koncertirala je u Japanu, Belgiji, Francuskoj, Njemačkoj, Danskoj, Mađarskoj, Velikoj Britaniji, Australiji te na Novom Zelandu.

Kao solistica nastupala je s orkestrima kao što su: Simfonijski orkestar Bavarskoga radija, Moskovska, Sendajska i Slovenska filharmonija, Sanktpeterburški simfonijski orkestar, Zagrebačka i Essenska filharmonija, Praški i Litavski komorni orkestar, Kremerata Baltica i Zagrebački solisti, te s dirigentima poput Valerija Gergijeva, Thomasa Hengelbrocka, Krzysztofa Pendereckog i mnogih drugih.

Održala je brojne recitale i redovito nastupa na festivalima komorne glazbe po cijelom svijetu, među kojima se ističu Međunarodni čelistički festival u Manchesteru, Akademski festival u Kronbergu, Festival *Rostropovič*, Festival *Casals*, Dubrovačke ljetne igre, Glazbeni festival u Schleswig-Holsteinu i *Mozartfest* Würzburg.

Ostvarila je uspješnu suradnju s brojnim istaknutim glazbenicima, kao što su Giovanni Sollima, Ivana Švarc Grenda, Boris Berezovsky, Sofia Gubaidulina, Jurij Bašmet, Julian Rachlin, Stefan Milenković, Mischa Maiski, Itamar Golan, Gidon Kremer, Mario Brunello, Patti Smith, Janine Jansen i drugi.

U sezoni 2010./2011. djelovala je kao prva violončelistica Minhenske filharmonije. Od 2012. godine profesorica je na Konzervatoriju Talijanske Švicarske u Luganu, a od 2017. docentica na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Svira na violončelu napuljskog majstora Vincenza Postiglionea iz 1884., koje je dobila na upotrebu od Grada Zagreba i Zagrebačke filharmonije.

U NARODNOM STILU

Otvorivši prvu sezonu ciklusa predstavljanjem albuma posvećenog glazbi hrvatskih skladatelja, Trio Elogio otisnuo se u svoj tematski oblikovan koncertni triptih koji (nakon glazbene posvete djetinjstvu i mladosti) sada, *im wunderschönen Monat Mai*, u prekrasnom mjesecu svibnju, zaključuju – u *narodnom ruhu*. Svoju ideju glazbenici predstavljaju odabirom djela koja neposredno ishodište imaju u tradicijskoj glazbi europskih kultura: od transilvanijskih inačica mađarske tradicijske glazbe, uglazbljenih švedskih napjeva i arhetipa germanskog folklora prvoga dijela programa, preko tradicijskih melodija Hrvatske i Kosova uobličениh u trostavačne aranžerske, odnosno autorske cikluse, do prepoznatljivih bravura španjolske glazbe u njoj karakterističnom glazbenom ruhu – gitarskom. Programnost u djelima koja se temelje na tekstualnom predlošku istodobno je zamagljena instrumentalnom inačicom ponuđenih aranžmana, dok protagonističku ekspresivnost, prepoznatljiv karakter i melodijsku konturu preuzima violončelo, povezujući ujedno i različite skladateljske izraze skladbi na programu.

Zanimanje skladatelja za glazbenu tradiciju predjela iz kojih potječu, ili pak onih dalekih, oduvijek se odražavalo u djelima u kojima autori istražuju, nadograđuju i propituju tradicijsku glazbu ili čak na neki način dekonstruiraju postojeći odnos prema njoj. Karakteristične ritamske komponente, jedinstveni harmonijski i ljestvični fenomeni, njihove strukture, kao i brojne nijanse pojavnosti u praksi, plijenili su pozornost mađarskoga skladatelja, pijanista, etnomuzikologa, neumornoga sakupljača i istraživača mađarske, rumunjske i slovačke tradicijske glazbe, **Béle Bartóka** (1881. – 1945.). Bartókovo putovanje u transilvanijsku pokrajinu Csík tijekom srpnja i kolovoza 1907., uz lokalnog pomagača i dva fonografa, pokazalo se uspjehom koji mu je donio i neka analitička otkrića. Slušajući tamošnje starije kazivače, naišao je na mnoge primjere anhemitonskih (bez polutonova u nizu) pentatonskih melodija i bolje upoznao pentatoniku u osnovi najstarijega sloja mađarske glazbe. S obzirom na dotadašnje prikupljačko i analitičko iskustvo s mađarskom tradicijskom glazbom, počeo je razlikovati melodije starog i novog stila. Ustanovio je i skupinu „heterogenih“ pjesama, odnosno onih koje pokazuju određeni stupanj stranog utjecaja.

Bartókova transilvanijska turneja pružila mu je konačni dokaz da se obnova njegova stila može temeljiti na tradicijskoj glazbi. Ona mu nije bila tek plodno polje za aranžiranje, nego i izvor bogatstva melodijskih, ritmičkih i formalnih modela koje je mogao kreativno implementirati u autorskom radu. Prije kraja godine dovršio je partituru **Triju mađarskih pjesama iz Csika** (*Három Csík megyei népdal*), upotrebljavajući dorski i eolski modus te primjenjujući netom otkrivene elemente glazbe toga područja, svojega nepresušnog izvora inspiracije.

Među svoja brojna djela za gitarski trio, engleski gitarist i skladatelj te legenda među gitaristima (kojemu bi vrijedilo posvetiti više pozornosti) **John William Duarte** (1919. – 2004.) ubraja i **Varijacije na švedsku narodnu pjesmu**, skladane 1980. za debitantski koncert Švedskoga gitarskog trija. On je skladbu praisveo u lipnju iste godine u londonskoj dvorani Wigmore Hall. Mahom šumski predjeli Värmlanda na zapadu Švedske opjevani su u (Šveđanima) poznatoj pjesmi čiju je sličnost s melodijskim materijalom korištenim u Smetaninu glasovitom ciklusu *Moja domovina* u programskoj bilješci istaknuo sam skladatelj, koji u programu praisvedbe pojašnjava: „Uglazbljenje melodije tugaljiva karaktera slijedi šest varijacija, redom: kvazifugu slijedi refleksivna i vrlo harmonizirana varijacija; zatim neka vrsta *moment musical*; četvrta je varijacija poput menueta u kojem druga gitara nosi melodiju, prva gitara donosi njezin 'komentar', a treća pratnju; peta je kratka i žustra, široka u svojem srednjem dijelu; u šestoj kratak uvod vodi u *passacagliu* na temu proizišlu iz originalne melodije, na vrhuncu se prekida da bi se ponovno vratila osnovnoj temi u izvornoj inačici, prelazeći naposljetku iz molskoga u durski tonaliteta.“ Skladbu su 1996. na diskografskom izdanju premijerno zabilježili pioniri gitarskih trija u Hrvatskoj, članovi Zagrebačkoga gitarskog trija, Duarteovi prijatelji, suradnici i glazbenici kojima je posvetio niz djela.

Gestu te idiom folklora zrcali **Robert Schumann** (1810. – 1856.) u svojem ciklusu **Pet pjesama u narodnom stilu, za violončelo i klavir**. Nakon nekoliko tjedana predanog skladanja, u travnju 1849. godine Schumann je zaključio ciklus koji, referirajući se na Goethea, počinje skladatelju navodno omiljenim citatom, a pjesmama slušatelje vodi od vedrog i veselog raspoloženja, preko emotivne težine koja se referira na ciklus *Dichterliebe*, bezbrižnosti i romantične zanesenosti, do dramatičnoga kraja. Predani obrađivač i nadoknađivač lakuna u gitarskoj literaturi, Petrit Čeku, priredio je taj ciklus za gitarski trio i violončelo.

Klasično oblikovanje narodnih napjeva u instrumentalnom ruhu nalazimo u **Trima hrvatskim narodnim pjesmama Frane Matušića** (1961.), koje je taj gitarist i plodan aranžer te glazbeni autor posvetio kolegama iz Zagrebačkoga gitarskog trija, na čijem diskografskom izdanju iz 1995. nalazimo i snimku njihove izvedbe tih *Pjesama*.

Rafet Rudi (1949.) drugu od svojih **Triju albanskih narodnih** (*Tri popullore shqipe*) završio je za Zagrebački gitarski trio 2002. godine, a preostala dva stavka posvetio je Triju Elogio koji je skladbu integralno praisveo na Međunarodnom gitarskom festivalu u Peći, 2016. godine. Na festivalu *ReMusica*, čiji je osnivač upravo taj kosovski skladatelj i dirigent, Trio je 2021. godine ponovno izveo skladbu, a videosnimka te interpretacije dostupna je na YouTube kanalu festivala.

Impresionistički otisak evociranja tradicijske glazbe rodne Španjolske ostavio je španjolski skladatelj **Manuel de Falla** (1876. – 1946.) u svojem najpoznatijem komornom ciklusu **Sedam popularnih španjolskih pjesama** (*Siete canciones populares españolas*), za glas i klavir, dovršenom 1914.

godine, potkraj njegova sedmogodišnjeg pariškog razdoblja. Skladbe je temeljio na glazbenom materijalu španjolskih tradicijskih napjeva, poput *asturiane*, *seguidille* i *jote*, harmonizirajući sažete melodijske fragmente bogatom akordičkom i modalnom pratnjom. Bilo da je riječ o sjajnom ritornelu *Jote*, bilo o repetitivnom pojačavanju strastvene solističke dionice u *Polu*, pratnji je dana prilična važnost. Popularnosti de Fallina djela pridonijela je i obrada za violinu i klavir, a zajedno su je osmislili sam skladatelj i violinist Paul Kochanski, naslovivši tu inačicu (od šest pjesama, ovaj put drukčijega rasporeda) *Suite populaire espagnole*.

Govoreći o de Fallinu ciklusu, Bártok je zaključio da, poput Stravinskog, zasigurno nije crpio ideje tek iz tuđih izleta u tradicijsku glazbu te da nije „učio iz knjiga i muzeja, nego živi glazbe svoje domovine“. Takvu procjenu potvrđuju i zapisi samog skladatelja o španjolskom folklornom naslijeđu, kad piše kako smatra da je u skladateljskom pristupu „duh važniji od pisma“. U nastavku objašnjava da ritam, tonalitetne i melodijske elemente tih pjesama, koji određuju kretanje i kadence, smatra esencijom. „Ritmicka i melodijska pratnja važna je kao i pjesma sama“, piše de Falla. „Nadahnuće se stoga treba naći u samim ljudima, a oni koji to ne vide, postići će tek manje ili više dobru imitaciju onoga što su inicijalno kanili napraviti.“ Njegovo znalačko balansiranje jednostavnosti, metričke igre i tekstualnih suptilnosti učinilo je ovu zbirku najizvođenijim opusom solopjesama na španjolskom jeziku. Brojne naknadne transkripcije, uključujući orkestralne aranžmane Berija i Halfftera, svjedoče o recepciji ciklusa Manuela de Falle. Vrijedna karika u tome nizu je i doprinos Darka Petrinjaka i njegove obrade za trio gitara, čime on, uz drugo bogato naslijeđe koje baštini, nastavlja oblikovati i na svoj način dograđivati i predstavljati Trio Elogio.

Organizator i nakladnik: Koncertna dvorana
Vatroslava Lisinskog, Zagreb
Za nakladnika: Nina Čalopek, ravnateljica
Producentica: Dubravka Bukojević
Urednik: Hrvoje Dečak
Autorica teksta: Karolina Rugle

Lektorica: Rosanda Tometić
Oblikovanje i grafička priprema: Daniel Ille
Tisak: Intergrafika TTŽ d.o.o., Zagreb
Naklada: 150 primjeraka
Cijena: 2 eura

RUJAN

27. 9. 2025.

**SIMFONIJSKI ORKESTAR
HRVATSKE RADIOTELEVIZIJE**
Pascal Rophé, dirigent
Thierry Escaich, orgulje

LISTOPAD

18. 10. 2025.

**ŠKOTSKI KRALJEVSKI
NACIONALNI ORKESTAR**
Thomas Søndergård, dirigent
Francesco Piemontesi, glasovir

26. 10. 2025. iznimno u nedjelju

**ZBOR I ORKESTAR MUZIČKE
AKADEMIJE SVEUČILIŠTA U
ZAGREBU**
Hervé Niquet, dirigent
GLAZBA FRANCUSKIH DVOROVA

STUDENI

15. 11. 2025.

ZAGREBAČKI SOLISTI
Steven Isserlis, violončelo

22. 11. 2025.

**FILHARMONIJA IZ BRNA
ZBOR ČEŠKE FILHARMONIJE
IZ BRNA**
Leoš Svárovský, dirigent
Jana Sibera, sopran
Václava Krejčí Housková,
mezzosopran
Peter Berger, tenor
Jozef Benci, bas

PROSINAC

20. 12. 2025.

**KOMORNI ORKESTAR
FRANZ LISZT**
István Várdai, dirigent
Aljoša Jurinić, glasovir

VELJAČA

14. 2. 2026.

**KOMORNI ORKESTAR IZ
BASELA**
Deližana Lazarova, dirigentica
Aleksandra Dovgan, glasovir

21. 2. 2026.

IVO POGORELIĆ, glasovir

OŽUJAK

7. 3. 2026.

**STAATSKAPPELLE
WEIMAR**
Ivan Repušić,
dirigent
Annika Schlicht,
mezzosopran

TRAVANJ

12. 4. 2026.

iznimno u nedjelju

**SIMFONIJSKI
ORKESTAR IZ
VANCOUVERA**
Otto Tausk, dirigent
Arabella
Steinbacher, violina

25. 4. 2026.

**ZBOR I ORKESTAR
MUZIČKE AKADEMIJE
SVEUČILIŠTA U ZAGREBU**
Mladen Tarbuk, dirigent
**MOZARTOV IZAZOV
VREMENU**

SVIBANJ

16. 5. 2026.

LATVIJSKI DRŽAVNI ZBOR
Māris Sirmāis, dirigent
Iveta Apkalna, orgulje

23. 5. 2026.

LEONIDAS KAVAKOS,
violina
Enrico Pace,
glasovir

UPIS
PRETPLATE

LISINSKI
SUBOTOM
SVIJET NA
DLANU
25/26

Pokrovitelji:



GRAD
ZAGREB

Sponzor:



PBZ
Intesa Sanpaolo Group



CROATIA
OSIGURANJE



**PAPANDOPULO
KVARTET**

4. 10. 2025., 28. 3. 2026., 9. 5. 2026.

TRIO ELOGIO

8. 11. 2025., 28. 2. 2026., 11. 4. 2026.



DUNJA BONTEK, violina
MARIJA ANDREJAŠ, viola
MONIKA LESKOVAR, violončelo
MARTINA FILJAK, glasovir

6. 12. 2025., 24. 1. 2026., 6. 6. 2026.



 **LISINSKI**
DA CAMERA
25/26

Pokrovitelji:



GRAD
ZAGREB

Sponzori:



PBZ
Intesa Sanpaolo Group



CROATIA®
OSIGURANJE